

31/01/2018

Les desconegudes formes de caminar dels goril·les de muntanya

Un estudi internacional amb participació de l'ICP revela que els goril·les de muntanya es desplacen recolzant les mans al terra de formes molt diferents i no només amb els artells, com es creia fins ara. Un 40% dels individus estudiats presentaven formes diferents de recolzament, algunes mai vistes a goril·les. La troballa posa en qüestió el model actual d'evolució del bipedisme en els hominins.

Masle (amb el llom platejat) de goril·la de muntanya a Bwindi (Uganda). Foto: Sergio Almécija.

Tradicionalment s'ha considerat que els goril·les, ximpanzés i bonobos, a l'hora de desplaçar-se pel terra, ho feien recolzant els artells de les extremitats anteriors contra el sòl. Aquesta manera de moure's (coneguda com a "knuckle-walk" en anglès) permetria a aquests primats de dits llargs, desplaçar-se eficientment quan baixen dels arbres i es considera que hauria estat un pas intermedi cap al bipedisme que presenten els humans actuals, on les mans ja no tenen cap funció locomotora.

Ara, l'estudi publicat a *American Journal of Physical Anthropology* encapçalat pels investigadors Nathan E. Thompson (NYIT College of Osteopathic Medicine) i Sergio Almécija (associat a la George Washington University i a l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont) documenta un repertori molt més ampli en la forma de recolzar les mans sobre el terra dels goril·les de muntanya. Per aquest estudi, els investigadors van analitzar imatges en video de 77 individus que viuen en els parcs

africans de Bwindi Impenetrable National Park (Uganda) i Volcanoes National Park (Ruanda).

L'anàlisi de les imatges va revelar que -a banda del "knuckle-walk"- al voltant del 40% dels animals utilitzaven també altres postures quan es desplaçaven, algunes de les quals no havien estat mai descrites. "Hem vist que en aproximadament un 15% de les passes que feien, els animals no posaven els artells en contacte amb el terra", explica Sergio Almécija. Els investigadors han observat que sovint recolzaven els palmells o el dors de la mà i els canells. "Tot i que ja s'havien descrit algunes d'aquestes postures, no deixa de ser curiós que mai ningú ho hagués quantificat amb quina freqüència succeeixen", comenta l'investigador de l'ICP.

Tenint en compte el "knuckle-walk" és considerat per molts investigadors com una mena d'estat intermedi entre el desplaçament quadrúpede i el bipedisme, l'existència d'un repertori complex de postures de les mans, altera les interpretacions actuals de la locomoció dels grans antropomorfs africans i el seu paper en l'aparició del bipedisme humà. En base en aquests resultats, els autors de l'estudi hipotetitzen que potser l'ancestre comú dels grans antropomorfs i els humans també disposava d'un repertori molt ample de postures. Això obriria la possibilitat que el bipedisme humà hagués evolucionat evolucionés a partir d'alguna d'elles.

Els 77 animals analitzats representen un 8% de la població mundial de goril·les de muntanya, una espècie greument amenaçada per la degradació d'hàbitats i per la caça dels furtius. Almécija va passar un total de 3 mesos a l'Àfrica estudiant la locomoció dels goril·les de muntanya, així com el d'altres espècies de primats i l'ambient en el que viuen. Tot i haver de caminar durant més de 8 hores diàries pels poc accessibles boscs de muntanya on viuen aquests animals, l'investigador afirma que l'experiència és el més semblant en un salt temporal al passat, quan els grans antropomorfs dominaven la Terra.

Pere Figuerola i Sergio Almécija

Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont

pere.fiquerola@icp.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)